

Pliutkās nerēk vierītē

Petris atsikielē, ka rītus brieška. Ont truobuos, so batarēika pasēšvėisdams, sosēiškujē da jaunīstie patēis nosēpinta vēciu kiuocieli. Nopūtē laika dolkēs, ēšgrāibē uortinklius ēr išejē i kēima. Rīts ēš tēkruju poikos, viejelē nē znuoka. Petris pasēlguos grību skuonē. Nuors jau rogsiejis ejē i pabonga, vēs par tus darbus nebova laika kumet grībautē. Va tep būto gerā pri vērtu bolviu grība prikoustē – lašēnē apkīriejē. Tad atēdiejēs vēsus darbus, išejē grībautē. Ētē reikiejē tuoluokā, aple pēnkus kēluometrus, tad galvuo sokuos vēsuokēs mēslēs. Ka ēr aple tou kiuocieli. Anou bova pats nosēpīnēs da senē, bene patiuo jaunīstie. Tās laikās nuejē pri opēs – pakronties karklu galībē. Vēciu prisēpjautē galiejē, kēik šērdēs geidē. Vo kas šēndēin? Vēituo karklu stīmberē vēinē. Epošēs, oužoulos, vēskou ēšpjuovē tēi nelabēje bebrā. Tik ēivu neožkliun, maīt, anēms smērd. Ē kas anus, tuokius neduorielius ožveisē, gamtuos vaizdou gadintē? Seniau tuokiu vabalu nebova.

Pro debesu plīselius linda tekontiuos saulēs spindolē. Ražēinuos, rītmetē rasuos sodriekintē, baltava uoratīklē. Gera gala noiejus, pēlvē pradiejē gorgietē, skrondis jau reikalava rītmetēnēs porcējēs. Ē kišenē bova isēdiejēs krautovēnēs dounelēs puora rēikieliu, so „Rama“ soteptas. Valgīdams pravēnta, prisēmēnē, kāp vēns gers anuo draugs pasakuojē, ka ons pas vēina ūkēninka slūžējē ož vaiki. Gaspaduorios, valgīdams douna, plotelēs liuob atēdoutē vaikiou, va pats žioumuojē mēnkštēma. Dērbont laukus, po keliu adīnu, šēimininks ē klaus somdēnē: „A to neišalkā?“ „Ne, – atsakē šēs, – plotelēs ēlgiau vērškēn, tad ē alkē nejauto.“ Kēta dēina gaspaduorius valga plotas, vo mīnkštēma atēdoud vaikiou. Priešpēitie puons viel biedavuojēs: „Aš jau ēšalkau, o kap to?“ „Ne, – atsakē vaikis – mīnkštēma skrondis ēlgiau vērškēn, tad mon pēitu dā nerēk.“ Soprata šēimininks, kame reikals ē nu tuos dēinuos kuokē dounelē pats valgē, tuokē ē somdēnēms davē.

Netuolēj mēška Petris pamatē sosieda Juoni. Ons jau grībava. „O rupkē, pavielavau“ – vos ne balso somormiejē ē pasoka ē kēta posē, ē oužuolīna. Mēškē kvepiejē driegnas kerpēs, gailē, peliesē. Po kuojuoms šnariejē pērmu šalnu pakoustē mediu lapā. Ož tonkē soaugosiu eglieliu vuos ne kaktuoms sosēdūrē so sosiedu. Mēnks maluonoms sosēdortē so draugo, ka kiuocelie tik kelē gintarēnē gaidelē.

– Labs rīts, sosiedieli! – pērms pasveikēn Juonis.

– Sveiks, sveiks, – nedroušē atsakē vielesnieszis grībautuos.

Nekuoks laimēkis goliejē ē Juonē plastmasēnemē viedralie. Švēisiau akīs, lēngviau ont šērdēis pasēdarē Petriou.

Vīrā ožsērūkē. Traukdami dūma, aptarē aple politika, Apganistanē einonti kara, kap sekas rodēnēnē darbā ēr kad tēkrā nebier grību, kap liuob būtē seniau. Sosiedams besērokoujēnt, takelio beveik tekēna skobiejē Oršelē ēš gretiēmuos suoduos.

– No kuo če, vīrā, stuovēt? Imtomieties darba – čiauškiejē ēš labdara pērka, longieta sējuona savēninkē, – ši rodēni grību nebova ē nebus.

– Ēš kor tamstelē tep jau gerā žēnā? – ēšsējiemēs ēš bornuos cēgarieta, soklosa Juonis.

– No va, ka žēnau! Ši pavasari anū nepasiejē, tad ē nebus.

– No jau motrēškelē, soskīdā vēsā? Negi grībus kas sie! – so pēktomo šūkteliejē Petris.

Oršolē prislinka artiau pri vīru ēr jiemē tīlē, bet grētā aiškintē:

– Veizo, anou dēina mūsa eigolīs gērts kap šniūrielis eit ont mona truobuos, kuojēs vīdams.

– No ē pasakē naujīna. Ka eigolīs miegies ēšgertē ē ka tonkē šlētēniou, vēsē žēna, – ēsēterpē Juonis.

– Palauk, palauk, aš ne aple tuo, – sojoda motrēškelē. – Eigolīs laika po pažastim pasēkēšēs ožrēšta, bet tošti maišieli, pasakuojē tuoliau Oršelē. – Aš anam sakau: sokra ēšbarstē, puons eigulī. Vo ons mon...

– Popelē, Oršelē, tik niekam nesakīk, če bova grību sieklas. Šēndēin mēšku inžinierius vēsēms eigolems ēšdalēna ē pasakē kuo greitiau pasietē. Kas nujau bus? – dejava mēška sargs.

– Ek jau! Pašpuosēna tas vīrielis. Žēnuom, kuoks ons štukuorios. – nosēžvēngē Petris.

Sožaubava akimis Oršelē ē kēlsteliejusi longieta sējuona, nubiega takelio, net pelkelēs taškies.

Eidams ē nomus, Petris soabejuojē, gal tēkrā dabā grībus sie. Lig šiol nebova nieka panašaus aple tou gērdiejēs. Bet šēs laikās vēsuokiu muondrīstiu prigalvuo, gal ē tū grību sieklu tor.

Abejunēs kap rītmetē mēgla ēšsēsklaidē, ka po nedielēs tame patemē mēškē Petris prēsērinka pēlna kiuocieli poikiausiu baravīkų, rauduonēku, rodmēsiu ē dar kētokiu.

Oršelēs pliorpalā nepasētvertēna.